

תת"ע 8461/04/21 - טריק טאהא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8461-04-21 מדינת ישראל נ' טאהא
תיק חיצוני: 10156285701

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	טריק טאהא
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.5.21 (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, ונגזר עליו קנס בסך 800 ₪.
3. המבקש טען כי הגיש בקשה להישפט אולם לא קיבל הזמנה לדיון ואף לא קיבל הודעה בדבר דואר רשום. טען כי בעת האחרונה יש תלונות מרובות על שירותי הדואר לפיהן דברי הדואר מגיעים באיחור ניכר ואף לא מגיעים ליעדם כלל, ועל כן ישנה סבירות גבוהה מאד כי ההזמנה לדיון לא הגיעה ליעדה. טען כי נודע לו לראשונה אודות קיום הדיון בהיעדרו כאשר קיבל הודעה על גזר הדין. טען כי לא ביצע העבירה המיוחסת לו. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי זימון לדיון נשלח למבקש כדין בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד הפנים וחזר בציון "לא נדרש", וחזקה שנמסר כדין. טענה כי לבקשה לא צורף תצהיר המבקש המסביר טענותיו כמתחייב על פי דין.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי**

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. טענת המבקש בדבר תלונות אודות שירותי הדואר היא טענה כללית כאשר המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר הרלבנטי מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. כמו כן, המבקש ציין כי קיבל בדואר את גזר הדין, ללא קושי.

8. מעבר לכך, המבקש בתצהירו לא פירט טענות הגנה כלשהן. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

לפנים משורת הדין אני מאפשרת למבקש ארכה לתשלום הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 16.12.21.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ב, 16 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.